info@payamdaily.ir
نخستین روزنامه صبح البرز
پیام آشنا
شماره ۱۴۱۴
چهارشنبه ۱۲/ تیر/ ۱۳۹۸
۲۹ / شوال / ۱۴۴۰
03 / Jul/ 2019
صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: ابافره حیدری
نشانی: کرج، بلوار نخلون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۵۳۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۳۳ -۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۸۹۷۸۶۷۲۹-۰۲۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

یا رب امان ده تا بازبینند
چشم محبان روی حبیبان
درج محبت بر مهر خود نیست
یا رب مبادا کام رقیبان

خبری

آسمان چون جمع مشتاقان پریشان می کند
در شکفتم من نمی باشد ز هم دنیا چرا
شهریار

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۰۹	۰۵:۵۷	۱۳:۱۲	۲۰:۲۶	۲۰:۴۶

برگه

چیزی ساده تر از بزرگی نیست آری ساده بودن همانا بزرگ بودن است.
امرسون

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید
۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

مرگ

دیگر
به هیچ
شیر پشت خطی
اعتماد ندارم

چه قدر
ده بیست سی چهل
کنم و باز
دو راهی را بیراهه بروم؟

حالا دیگر
بلد شدم
که چطور
هر دو مسیر را
هم زمان بروم!

مثلا الان
مرگ موش
را می خورم
و از بالای برج
می پرم

شاهین بهرامی

تلنگر

یک جو مسئولیت!

قضیه ازدواج دوم یکی از هنرپیشه های فیلم های تلویزیونی و سینمایی، بازتاب بزرگی در فضای مجازی پیدا کرده است. موضوعی که روزنامه ها نیز ناچار از ورود به آن هستند در این ارتباط توجه به چند نکته ضروری است.

۱- واقعیت این است که این گونه اخبار برای جامعه جلبیت های خاص خود را دارد. انگیزه نوعی از غیبت و بدگویی با تعریف کردن های خالقانه زنکی را پاسخ می دهد لذا توجه همگان را جلب می کند به همین علت در جوامع غربی ایجاد عمدی و آگاهانه این خبرها نیز جلبیت های خاص خود را دارد و به شهرت افراد می افزاید به دلیل همین جلبیت ها خبرنگاران ویژه ای (پاپارازی) دنبال کسب این اخبار هستند به طوری که زندگی روزمره افراد (مشهور به سلبریتی) را زیر ذره بین دارند و حتی آنان را تعقیب می کنند! ظاهرا در ایران خوشبختانه هنوز به این مرحله نرسیده ایم ولا چگونه ممکن است که این آقای هنرپیشه با همسر دیگرش چندسال مخفیانه زندگی کند و خبرش مثل بمب نترکد؟!

۲- برخی از جمله خود آقای هنرپیشه مدعی اند که این مساله جزو حریم شخصی و زندگی خصوصی آنان است و نباید دیگران در آن ورود کنند. به نظر این ادعا درست نیست. افراد مشهور نان شهرت و محبوبیت خود را می خورند به همین اندازه نیز زندگی آنان زیر ذره بین جامعه و مردم است. چگونه هنگامی که وارد یک فعالیت خیریه می شوند در ریدر دنبال رسانه می گردند که فعالیت آنان را معرفی کند. بنابراین دور این تصور را باید خط کشید که حوزه خصوصی آنان مثل سایر مردم است. چندسال پیش یک رونالدینی که در تلویزیون توصیه می کرد با فرزندان خود مهربان باشید و کتک زدن آنان را محکوم می کرد، دیده شد که در یک ویلای شمال با چوب دنبال پسر نوجوانش افتاده بود تا او را کتک بزند! آیا می توان انتشار این امر را خصوصی دانست؟! بنابراین کسانی که از منافع بهره مند می شوند باید هزینه های شهرت را نیز پرداخت کنند.

۳- هزینه شهرت را باید پرداخت ولی چگونه؟ متاسفانه عده ای هستند که با راه اندازی یک صفحه اینستاگرامی اخبار مربوط به این حواشی را منتشر می کنند! تا اینجا مشکلی نیست ولی با یاز گذاشتن بخش نظرات مردم، موجب می شوند که افراد زیادی وارد صفحه شوند و هر چیزی را خواستند بنویسند. راست و دروغ، تعریف و توهین و... چه بسا افراد را مورد هتک حیثیت قرار دهند. این کار فقط برای جذب مخاطب صورت می گیرد ولی به قیمت توهین به دیگران. در این مورد نیز شاهد چنین وضعی با توهین و فحاشی نظردهندگان مواجهیم. مسئولیت صاحبان صفحه کجا رفته است. آنان باید در برابر مطالب مذکور مسئولیت پذیر باشند. اینجا نظرات را ببینند سپس اگر حاوی توهین و اتهام نبود آن را منتشر کنند. در غیر این صورت باید از آنان شکایت و ادعای خسارت مادی و معنوی کرد. این طوری اگر پیش بیاید جز تخریب یکدیگر کار دیگری نمی توانیم انجام دهیم. نظردهندگان در چنین چارچوبی ویرای دیده شدن هرچه بیشتر، علاقه مند به توهین و هتاکی می شوند و حقوق دیگران را ضایع می کنند. اگر صاحبان این صفحه ها یک جو مسئولیت پذیری داشتند اجازه نمی دادند که نظراتی حاوی فحش و توهین و ایراد اتهام علیه دیگران در صفحه آنان منتشر شود.

گزارش

تئاتر شهر واگذار می شود؟

انتشار ستاد راهبردی «تئاتر شهر» این پرسش را با خود به همراه دارد که آیا قرار است این مجموعه دولتی به بخش غیردولتی واگذار شود؟

به گزارش ایستا، با توسعه هر چه بیشتر تئاتر و گسترش گروهها و سالن های تماشایی، مدیریت تمام ارکان مربوط به اجرای یک اثر تماشایی از اهمیت زیادی برخوردار می شود و حتی ضرورت دارد که برای رسیدن به موفقیت از اصول علمی، بیشتر بهره برده شود.

براین اساس در سال های اخیر کتاب ها و مقالات متنوعی در حوزه های مختلف تئاتری از تئاتر شهر تا تماشاخانه و برادوی گرفته تا شیوه های جذب مخاطب و تبلیغات توشته و منتشر شده است. در این بین یکی از مهم ترین مباحثی که ضرورت توجه به آن در ایران هم زیاد است به مدیریت تماشاخانه ها مربوط است.

مدیریت سالن های تئاتری از جمله رشته هایی است که در سطح دانشگاه آموزش داده می شود و کتاب های زیادی در جهان درباره آن تألیف شده است. در ایران هم برخی از این کتاب ها ترجمه شده و با توجه به رونق راه اندازی تماشاخانه ها و چند سال گذشته در پایتخت و جریان سازی که این تماشاخانه ها می توانند داشته باشند بهتر است در مدیریت آن ها هم تکاپو صورت گیرد.

براین اساس در راستای مدیریت اصولی هر تماشاخانه ای باید برای آن مجموعه یک چشم انداز، ساختار و برنامه مدون مشخص کرد کاری که اخیراً سعید اسدی - مدیر تئاتر شهر - که دانش آموخته دانشگاه است انجام داده و یک ستاد راهبردی برای این مجموعه تدوین کرده که نگاه علمی و آکادمیک او در آن مشهود است.

جدا از جزئیاتی که در این ستد تدوین شده درباره درست و منطقی بودن یا نبودن آن ها کارشناسان مرتبط نظر خواهند داد و باید منتظر ماند و دید که آیا این ستاد تئاتری بهتر می تواند نظارت کند. آنچه اقدام مدیر تئاتر شهر را با اسا و اگرهایی روبرو می کند توجه به ساختار تشکیلاتی مجموعه تئاتر شهر است. چون با توجه به تکات اشاره شده در ابتدای این گزارش، این نوع برنامه ها معمولاً برای کمپانی ها، تماشاخانه ها و موسساتی هستند که سیاست گذاری آن ها خصوصی است و راهبردشان توسط همان تیم مدیریتی تعیین می شود در حالی که تئاتر شهر یک مجموعه دولتی است.

در کشور ما تعدادی تالار تماشایی وجود دارد که سیستم و چارت دولتی دارند و حتی پول آب و برق و گاز و حقوق پرسنل شان را هم دولت تأمین می کند و اتفاقا به همین دلیل معمولاً دولت انتظار دارد در این مجموعه ها تولیدات متناسب با سیاست ها و خط قرمزهایش اجرا شود.

حال ستد راهبردی ای که سعید اسدی تدوین کرده اگرچه فی نفسه کاری پسندیده است اما اگر برای یک مجموعه خصوصی است، نه یک جای دولتی که چارت و سیستم تشکیلاتی مشخص دارد و تغییر، به راحتی در آن امکان پذیر نیست. درواقع بخش های قابل توجهی از این ستد می تواند به عنوان پیشنهادی خوب به تالارهای تماشایی کشور بویژه تماشاخانه های خصوصی و تازه تأسیس باشد تا به بهبود تعامل میان متولیان و تالارها و افزایش کارامدی تماشاخانه ها منجر شود.

این ستد راهبردی - سازمانده ی در ۴۰ صفحه تهیه و تدوین شده که شامل بخش های متعددی همچون راهبرد ها، منابع و ساختار و شرح وظایف جایگاه های شغلی تئاتر شهر می شود. هر کدام از این ها هم زیر مجموعه ها و بندهای دیگری دارند که از آن جمله به برنامه و بودجه، سالن دهی سازمانی، حوزه تولید، حوزه توزیع و... می توان اشاره کرد.

نکته قابل توجه در ستد مذکور که در ابتدای آن هم قید شده این است که تئاتر شهر در مجموعه اداره کل هنرهای تماشایی معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و این معنی که توسط دولت اداره می شود و چارت سازمانی آن نیز دولتی است.

چنین خبرتکرار ایستا حاکی از این است که در چنین ساختاری حتی پست تشکیلاتی کارکنان هم به راحتی قابل تغییر یا اضافه و کم شدن نیست و اگر قرار بر انجام آن باشد مراحل اداری طولانی و مختلفی در سطح وزارت ارشاد و چند دستگاه دیگر باید طی شود.

پیگیری خبرتکرار ایستا حاکی از این است که در ضمن اینکه باز هم منابع اطلاعات به دست آمده از کارشناسان آگاه به قوانین سیستم های دولتی در وزارت ارشاد، وقتی یک مجموعه های دولتی باشد هر درآمدی که در آن کسب شود باید به خزانه دولت واریز شود کما اینکه این مسئله در ستد راهبری تئاتر شهر هم در بخش بلیت فروشی مورد تأیید قرار گرفته است. حال چطور این مجموعه قصد درآمدزایی در ستد را برنامه ریزی کرده تا بتواند در مسیر سفارش و تولید آثار مختص همین مجموعه قدم بردارد؟

بنابراین از اولین سوال هایی که پس از خواندن این ستد راهبردی به ذهن می آید این است که آیا چنین ستد و برنامه ای برای یک مجموعه دولتی قابل تنظیم و اجرایی شدن است؟ آیا این ستد به تأیید اداره کل هنرهای تماشایی رسیده است؟ آیا اصلاً طبق همان چارت سازمانی و شرح وظایف تدوین شده در اداره کل هنرهای تماشایی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مدیر تئاتر شهر - فارغ از اینکه چه شخصی باشد - اختیار تهیه و تنظیم چنین ستدی را دارد؟

همچنین چند سوال مهم دیگر نیز مطرح است: آن هم اینکه آیا برای تدوین چنین ستدی به قوانین بالادستی سازمانی و دولتی توجه شده است؟ آیا سیاست دولت توسعه چارت سازمانی است یا کوچک سازی؟! آیا تدوین این ستد تشابه ای برای تصمیم به خصوصی سازی تئاتر شهر است؟

البته خصوصی سازی تئاتر شهر موضوع جدیدی نیست و از چند سال قبل هم مطرح بوده. موافقان و مخالفانی هم داشت که با توجه به تأکید بر جایگاه ملی این مجموعه و نیاز به توجه و حمایت دولت جدی تشدد اما به نظر می رسد نگاه سعید اسدی در تدوین ستد راهبردی تئاتر شهر، با آماده شدن زمینه برای خصوصی سازی این مجموعه همراه است و این خود به تنهایی جای تأمل دارد که اگر به راستی قرار است چنین اتفاقی بیفتد آیا مدیران مربوط، حاضر به از دست دادن مزایای دولتی بودن تئاتر شهر می شوند؟ آیا قرار است تئاتر شهر به مزایده گذاشته شود تا ناگاه در آمدزایی بخش خصوصی با آن برخورد شود؟

این ها نتیجا پختنی از سوالاتی است که برای خیلی از اهالی تئاتر پس از انتشار ستد راهبردی - سازمانی تئاتر شهر پیش آمده و در روزهایی که این مجموعه در دست بازسازی و تعمیر است و امید می رود که بالاخره پس از چند سال وضعیت سالن های تئاتر شهر کیفیت و امنیت پیدا کند، سبب بروز ابهاماتی شده است.

ایستا برای شفاف تر کردن موضوع پیگیر گفت وگو با مدیر تئاتر شهر و نیز مدیر کل هنرهای تماشایی خواهد بود.

گزارش

کاربران شاکی از کیفیت اینترنت

کاربران اینترنت در کل کشور، انقلاب از ارائه خدمات پشتیبانی نامطلوب اینترنت شکایت دارند این آمار توسط سامانه ۱۹۵ ثبت شده است. شرکت رگولاتوری به منظور دریافت شکایت ها در ۷ حوزه اینترنت موبایل، تلفن ثابت، تمتعات، ارزش افزوده، دفاتر پیشخوان و خدمات پستی این سامانه راه اندازی شده که نشان می دهد خدمات اینترنتی در صدر شکایات مشترکان قرار دارد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، در کنار کیفیت پایین اینترنت ثابت، پایین بودن قیمت اینترنت موبایل کافی بود تا کاربران را متقاعد کند به اینترنت موبایل کوچ کنند اما روی دیگر سکه تغییر رفتار مصرفی اینترنت در بین کاربران به قیمت از بین رفتن ارائه کنندگان اینترنت ثابت تمام می شود. زیرا این شرکت ها که عمدتا خصوصی هستند در بازاری رقابت می کنند که بازی کاملا به نفع اپراتورهای موبایل است. در واقع، به دنبال طرح های حمایتی دولت، قیمت بسته های اینترنتی کاهش یافت به طوری که به منبع اصلی درآمد اپراتورها تبدیل شده و همین باعث شده ارائه دهندگان اینترنت ثابت نتوانند با آنها رقابت کنند و در آستانه تعطیلی قرار بگیرند. به این ترتیب، انتظار می رود در آینده نزدیک مخابرات تنها رقیب باقی مانده در بازار رقابت اینترنت ثابت باشد و این در حالی است که در آمار اعلام شده از سوی رگولاتوری، شرکت مخابرات ایران به تنهایی ۴۱ درصد از کل شکایات را در بازه خرداد ماه به خود اختصاص داده است.

شرایط ایجاد در بازار اینترنت کنتور و این رقابت نامتوازن باعث شد هفته گذشته شرکت های ارائه دهنده خدمات اینترنت ADSL در تالهای به وزیر ارتباطات خواستار افزایش ۵۰ درصدی تعرفه اینترنت شوند و دلیل آن را افزایش بالای هزینه ها و کاهش تعداد مشترکان به دلیل استفاده از اینترنت موبایل عنوان کردند که باعث کاهش درآمد این اپراتورها شده است. در این زمینه وزیر ارتباطات نیز در توییتی با تأکید بر اینکه سرویس ADSL رو به افتراض است، به ارائه دهندگان ADSL پیشنهاد داد که کیفیت اینترنت خود را ارتقا دهند در آن صورت برای مردم هم پرداخت هزینه سرویس خوب قابل توجیه است. همزمان با این اتفاقات، وزارت ارتباطات یک تظرسنجی روی سایت این وزارتخانه ارائه داده و از کاربران پرسیده که آیا حاضرند هزینه بیشتری برای افزایش کیفیت خدمات و سرعت اینترنت از ADSL به VDSL (نسل جدید اینترنت ثابت) پرداخت کنند؟ نتایج این تظرسنجی تا ظهر روز گذشته نشان می داد که بر اساس آن ۷۶ درصد کاربران موافق پرداخت هزینه بیشتر در قبال افزایش کیفیت سرویس اینترنت و رفتن به سمت سرویس VDSL هستند و ۲۳ درصد مخالف هستند.

مخابرات در صدر شکایت ها

اداره کل حفاظت از حقوق مصرف کنندگان معاونت امور پستی، ارتباطی و فناوری اطلاعات رگولاتوری، گزارش سامانه ثبت و پاسخگویی به شکایات مشترکان (۱۹۵) در خرداد ماه را براساس تعداد تیکت های ثبت شده در سامانه «سپاس» و متعلق ۹ گانه رگولاتوری در سراسر کشور شامل مناطق شمال، مرکزی، شمال شرق، جنوب شرق، غرب و آذربایجان، جنوب غربی، جنوب شرقی، غرب و شمال غرب منتشر کرد. بر اساس آن بررسی ها نشان می دهد که بیشترین شکایت مشترکان در منطقه شمال و کمترین تعداد شکایات مربوط به مناطق غرب و شمال غرب کشور است. آمار کلی شکایات مطروحه تسبت به ماه گذشته رشد داشته و از هفت هزار و ۸۵۸ مورد در اردیبهشت ماه به هشت هزار و ۵۲۳ مورد در خرداد ماه سال جاری رسیده است. بررسی ها حاکی از آن است که شرکت مخابرات ایران به تنهایی ۴۱/۴ درصد از کل شکایات را در بازه خرداد ماه در تمام مناطق با خود اختصاص داده است که در این بین مشکلات مربوط به اینترنت ثقتی بر تگی ایفامی کند.

براساس بررسی انجام شده روی داده های دریافتی، تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه شمال در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۲۵/۴ درصد رشد داشته است. بیشترین شکایت مشترکان در منطقه شمال مربوط به استان تهران (۸۵ درصد) و کمترین مربوط به استان سمنان (۱/۴ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه مرکزی در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری تغییر قابل ملاحظه ای نداشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان اصفهان (۵۹ درصد) و کمترین مربوط به استان چهارمحال و بختیاری (۵/۴ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه شمال غرب در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری حدود ۷ درصد رشد داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان گیلان (۵۲ درصد) و کمترین مربوط به استان قزوین (۲۷/۸ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه شمال شرق در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۴ درصد کاهش داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان خراسان رضوی (۷۹ درصد) و کمترین مربوط به استان خراسان جنوبی (۲/۴ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه جنوب در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۱۳ درصد رشد داشته است.

بیشترین شکایت مربوط به استان فارس (۲۵/۴ درصد) و کمترین مربوط به استان کهگیلویه و بویراحمد (۵/۷ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در سه استان آذربایجان غربی و شرقی و اردبیل، در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۵/۵ درصد رشد داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان آذربایجان شرقی (۴۵/۴ درصد) و کمترین مربوط به اردبیل (۲۲ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه جنوب غرب در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۲۷ درصد رشد داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان خوزستان (۴۰ درصد) و کمترین مربوط به استان لرستان (۱۱ درصد) است.

تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه جنوب شرق در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۸ درصد کاهش داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان کرمان (۲۵/۵ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه غرب در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری ۸ درصد کاهش داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان کردستان (۲۳ درصد) است. تعداد کل شکایت های ثبت شده در منطقه شمال غرب در بازه خرداد ماه نسبت به اردیبهشت ماه سال جاری حدود ۷ درصد رشد داشته است. بیشترین شکایت مربوط به استان کرمانشاه (۴۲ درصد) و کمترین مربوط به استان زنجان (۸/۳ درصد) است.

بریده جراید

حراج تهران و یک آرزو

ایران- روز جمعه و در یازدهمین دوره از «حراج تهران» که به معرفی هنر کلاسیک و مدرن ایران اختصاص دارد، مجموعه ای از آثار هنرمندان شناخته شده مکتب سقاخانه چکش خواهد خورد.

سال گذشته در روزهای پس از برپایی «حراج تهران» کابوی در فضای مجازی نوشت «یکی دیگر از حراج های تهران را پشت سر گذاشتیم و اقسردگی قفیلش تا چندروز با ما خواهد بود». سوال اینجاست اتفاقی که معنایش می تواند رونق بازار هنرهای تجسمی و توسعه اقتصاد هنر باشد، چرا در نظر عده ای چنین منفور و مطرود شده است؟! دلیل اقسردگی، خشمونیی اعتمادی ایرانیان در مواجهه با اتفاقی چون حراج آثار هنری چیست؟ بدون تردید این روزها که شاهد خشم فروخورده و احساس بی عدالتی در بین بخش زیادی از جامعه، شهروندان، هنرمندان و دانشجویان هنر هستیم، شنیدن اخبار ثروش میلیاردی تابلوها و مجسمه های هنرمندان احتمالا اقسردگی عده ای را به همراه بیاورد.

این در حالی است که هنرهای تجسمی تنها هنری است که با متن زندگی مردم، ارتباطی کاملا تنگاتنگ دارد و ابزاس تا قضای زندگی و کسب و کار. علاوه بر آن فضاهای شهری و همه پدیده ها و شئون زندگی نیز در برگیرنده نقشی از هنرهای تجسمی هستند! اگر چه شاید مردم چندان هزینه های برای آن نکنند یا تفنش به هنرمندان نرسد! اما هنرهای تجسمی، گسترده ترین نقش اقتصادی را میان هنرها دارد در طی چند سالی که حراج کریستیز و ساتبیز و حالا حراج تهران برگزار می شود می توان گفت شاهد نوعی شکوفایی در اقتصاد هنرهای تجسمی هستیم. واقعیت آن است که از حدود ۱۳ سال پیش جریانی در اقتصاد هنرهای تجسمی ایران شروع شده که حراج تهران هم یک نقطه از نمودار آن است. شاید نقطه عطف آن باشد یا نباشد، اما این جریان آرام آرام به سمت تعادل و تثبیت معیارها پیش می رود البته حراج تهران در کنار نقاط قوت و دستاوردهایش، نقاط ضعفی هم داشته است. شاید تبعات منفی هم داشته باشد؛ اما وزن آثار و دستاوردهای مثبتش بسیار بیشتر بوده است. آرزومی کنیم حراج تهران و دیگر حراج های وطنی سهم بیشتری از اقتصاد ملی و اقتصاد فرهنگ و هنر را به خود اختصاص دهند. امیدواریم امسال پس از برپایی یازدهمین حراج تهران که به معرفی هنر کلاسیک و مدرن ایران اختصاص دارد، شاهد اقسردگی دوباره، کابوی در فضای مجازی یا حقیقی نباشیم.

ماهمه مجرم هستیم!

شهروند- کشور کانادا سال قبل مارجوانا یا همان ماده مخدر گل رز که در میان جوانان ما باب شده آزاد اعلام کرد. این که دیگر تولید، حمل، خرید، فروش و مصرف آن جرم نیست.

برخی از مردم ما با وجود جوانان آزادشدن این ماده مخدر را دلیلی بر بی ضرر بودن آن تلقی کردند، درحالی که اصلا چنین تبود. علت اصلی این آزادسازی، بزرگ شدن دایره جرم بود. بخش اعظم جوانان کانادایی مصرف می کردند و به خاطر جرم بودن این ماده عملا مجرم بودند و از سوی دیگر بودجه فراوانی برای کنترل و دستگیری و نگهداری مجرمان مصرف می شد و بخش زیادی از فعالیت پلیس و زندان و دادگاه صرف آن شده و از سایر جرم های مهم غافل می شدند.

پس دولت کانادا از یک سو با این کار دایره جرم را کم کرد تا هزینه های بیهوده صرف نکند و از سوی دیگر جوانان مجرم تلقی نشوند و دایره جرم در جامعه کاهش یابد زیرا در آن جوامع کاهش مواد مخدر و مجرمان اصل است و متعاقبی اندیشیدن باعث آرامش و آسایش جامعه می شود و احترام افراد افزایش می یابد.

سال ها قبل زمانی که دکتر جلسی ریاست دانشگاه آزاد را بر عهده داشتند به همراه ایشان با تعداد زیادی از استادان جامعه شناسی دانشگاه آزاد جهت ارایه مشاوره و کمک به مبارزه با موادمخدر به دفتر معاونت اجتماعی قوه قضائیه رفتیم که سردار ذوالقدر مسئولیت این معاونت را داشتند. ایشان در آن جلسه گفتند دایره جرم در ایران وسیع است و حدود ۱۵۰ رفتار در ایران جرم است که در خارج از ایران جرم نیست. همان زمان سخن سردار ما را به فکر فرو برد. اخیرا رئیس انجمن مددکاری کشور گفته است: هر قوانین ایران ۲ هزار عنوان مجرمانه وجود دارد؛ درحالی که میانگین عناوین مجرمانه در دنیا ۶۰ تا ۹۰ عنوان است» دقت فرمودید ۶۰ تا ۹۰ عنوان در مقابل دوهزار عنوان! به عبارتی هر جول ایرانی و آحاد مردم ما به نوعی چه بخواهند چه نخواهند مستعد مسئول اعمال مجرمانه می شوند.

آن گفته سردار ذوالقدر و این گفته رئیس انجمن مددکاری بسیار ترسناک و سهمگین است.

دو مثال ساده که همه ما متعلق دایره جرم می شویم؛ یکی همین ماهواره است. به عبارتی خانواده های ایرانی که دستگاه گیرنده ماهواره دارند، مجرم هستند. آقای جنتی وزیر سابق ارشاد دولت گفته بود که ۷۰ درصد خانوارهای ایرانی ماهواره دارند که احتمالا الان بر این درصد افزوده شده است. پس همه افراد ایرانی که احتمالا ماهواره دارند و برنامه های ماهواره ای می بینند، مجرمند! مثال دوم؛ فیلترشکن است. همه کسانی که در کامپیوترها و گوشی های موبایل شان فیلترشکن دارند، کار مجرمانه انجام می دهند به عبارتی من الان که از فیلترشکن برای توشتن این سطور و ارسال آن استفاده می کنم، کار مجرمانه انجام می دهم.

این دایره وسیع جرم انگاری، نه برای دولت خوب است، نه برای ملت و مردم را نسبت به اهمیت قانون و قانون گذار و مجری قانون بی تفاوت کرده است.

کسی که رفتار مجرمانه مثل همین ماهواره و فیلترشکن را انجام می دهد، شکست حرمت سایر قوانین هم سطح آن برایش عادی و بهتر تا تلقی می شود. لذا میزان و گستره رفتار مجرمانه افزایش می یابد.

بسیاری از کسانی که مثلا دارندگان ابزار ماهواره را محکوم می کنند اما خودشان شب را پای ماهواره، نتسسته اند! دچار توهی ازجرار از خود و احساس بی عدالتی در حق مجرم می کنند.

این خوب نیست. هر حکومت آن است که دایره جرم را مرجامعه کاهش دهد، نه آن که هر روز محدود جرم را گسترش دهد و بر تعداد مجرمان جامعه اش بیفزاید. اگر سر کوچه های تابلو ورود ممنوع گذاشته ایم اما کسی توجه نمی کند، خوب تابلو را بردارید تا حرمت قانون حفظ شود و قانونمندی احترام یابد.

مسئولان و قانون گذاران جامعه باید چاره بیندیشند و گرنه آحاد جامعه خود را مجرم دانسته و احساس گناه و تقریبی تسبت به جامعه و پیرامون خود خواهند کرد. بیایید دایره جرم را که در جامعه ما بسیار قریبه و گسترده شده و هر ایرانی در آن جای می گیرد، کاهش دهیم تا قانون گذار و مجریان قانون توان و انرژی شان را روی موارد جدی قانون شکنی و فسادهای اساسی متمرکز کنند. تکته آخر این که با گسترش دایره جرم ارزش قانون و به کلی می رود و مجری قانون هم بی اعتبار می شود. برخی رفتارهایی که در سطح شهر شاهد هستیم، نشانگر همین افول ارزش قانون و قانون گذار و مجری قانون است.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود یا آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان- در صورت تمایل- منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۴۸۰۴۸۳۳۳۳